

at det, at vi vedtoge denne Lov for 3 Aar siden, paalægge os Forpligtelser, som vi ikke kunne komme bort fra.

Det nævnte ærede Medlem havde, synes det mig, særlig Øje for Betænelighederne. Jeg skal heller ikke nægte, at jeg har Øje derfor, men skal paa den anden Side heller ikke nægte, at under Forhandlingerne i disse Dage er der da ogsaa fremkommet andet end Betæneligheder. Man kan dog slaa fast, at den Erkendelse, det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) gav Udtryk forleden med de Ord, at Tiden nu maatte være inde til, at Mindesmærket for de forkvalede politiske Tilstande maatte forsvinde — jeg siger, at den Erkendelse har dog ogsaa været fremme hos saa godt som alle, der have haft Ordet om denne Sag. Netop deri synes jeg, der ligger en Begrundelse for, at Tiden maa være inde.

Dermed er naturligvis ikke sagt, at vi nu uden videre skulle gaa til at opføre Christiansborg uden nogen Forhandling og uden Ændringer i den foreliggende Plan. Men der er dog en Erkendelse af, at vi ikke kunne udskyde Udførelsen af det, vi vedtog i 1903, i ret lang Tid, en Erkendelse af, at vi nu maa genopføre Christiansborg paa Grundlag af denne Lov, og det vil jo sige, at vi maa opføre de Bygninger, som vi vedtog at opføre paa det gamle Christiansborg Slots Grund. Den Erkendelse har, som sagt, været fremme hos alle Talerne, og jeg ser deri et Lyspunkt, der, saa vidt jeg kan skønne, borger for, at Sagen dog er mere moden til Gennemførelse, end man fik Indtryk af i den Tale, som det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds holdt i Gaar.

Der er rejst en hel Del Indvendinger mod den Plan, Regeringen har gjort til sin; jeg skal ikke nægte, at ogsaa jeg har Indvendinger at gøre, men de ere ikke af en saadan Natur, at de skulde kunne henføres under det Afsnit, som den højtærede Trafikminister gjorde til Genstand for Omtale i den sidste Del af sit Foredrag og betegnede som Modstand imod Lovens Gennemførelse. Alle de Indvendinger, der ere fremkomne angaaende Detailspørgsmaal, have jo ret beset ikke meget at betyde. Den højtærede Minister vil jo overfor dem stille sig saa velvillig, som man overhovedet paa nogen Maade kan forlange. Jeg ser dernæst selvfølgelig bort fra den Indvending, der lægges paa det Grundlag, at vi skulde opføre et Slot med Repræsentationslokaler for Kongehuset paa det nuværende Slots Ruiner og opføre en

Rigsdagsbygning et helt andet Sted, den synes jeg ligger udenfor Loven af 1903. Men der er en anden Hovedindvending, som gaar ud paa, at vi ved Vedtagelsen af Loven af 1903 i hvert Fald holdt os den Udvej aaben at løse Spørgsmaalet paa den Maade, at Slot og Rigsdagsbygning kom til at optræde som to selvstændige Bygninger. Den Indvending kan jeg ikke undlade at slutte mig til. Da vi vedtog Loven af 1903, lagde jeg Vægt paa det Udtryk i § 1, som siger, at man samlet eller delt kan opføre de nødvendige Bygninger, og jeg skal heller ikke nægte, at den Udtalelse i Anmærkningerne, som for Resten ere citerede en Gang her i Salen, af daværende Minister for offentlige Arbejder, bidrog overordentlig meget til, at jeg kunde slutte mig til dette Lovforslag.

Der er jo hidtil ikke fremkommet nogen Løsning, som tilfredsstillende dem, der saa paa dette Spørgsmaal ligesom jeg. Det er sandt nok. Men jeg kan ganske vist ikke være enig med den højtærede Trafikminister i, at det derfor skulde være umuligt at løse Spørgsmaalet. Der ligger jo her paa Tingets Bord en Løsning, der ganske vist er overordentlig dyr, siger den højtærede Minister. Jeg formaar nu ikke at se, hvorfor den behøver at være saa meget dyrere end den nogenlunde tilsvarende — jeg siger kun: nogenlunde tilsvarende — Plan, som ogsaa ligger paa Tingets Bord, det Projekt, som er udarbejdet af Arkitekt Clemmensen. Men mærkværdig nok er der — maaske ser jeg aldeles forkert paa Spørgsmaalet — ikke fremkommet noget Forsøg paa at løse Spørgsmaalet i den angivne Retning paa anden Maade end den, som antydes i Bemærkningerne til Lovforslaget af 1903, nemlig den, at man lægger en Bygning ud imod Slotspladsen, som skulde rumme Repræsentationslokaler for Kongen, og en Rigsdagsbygning ud imod Ridebanen. Jeg kan ikke forstaa, at ingen har tænkt sig — men det er maaske min Fejl, at jeg ikke kan forstaa det — at løse Opgaven fuldt ud paa den Maade, som det dog for en stor Del er sket i den Plan, som Regeringen har gjort til sin, den nemlig at lægge Rigsdagsbygningen ved den ene Side, Slottet ved den anden. Der er den Mangel i det forelagte Forslags Løsning, at man ikke har delt Slottet mere lige, end man har; men det er maaske ikke gør ligt, naar man skal naa et arkitektonisk Hele, det tør jeg ikke udtale mig om; men det forekommer mig alligevel, at den Plan maatte kunne gennemføres, at man delte det mere